

תקנות בריאות העם (טיפול בפסולת במוסדות רפואיים), התשנ"ז-1997¹

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 34 ו-35(א) לפקודת בריאות העם, 1940 (להלן – הפקודה), וסמכות המנהל הכללי של משרד הבריאות לפי סעיף 33 לפקודה, שנטלתי לעצמי לפי סעיף 42 לחוקי-יסוד: הממשלה, ואחרי התייעצות עם ההסתדרות הרפואית בישראל, ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת לפי סעיף 48(א) לחוקי-יסוד: הממשלה, ולפי סעיף 2(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה –

הגדרות

"המנהל" – המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוא הסמיך לענין תקנות אלה, כולן או מקצתן;

"חומר מסוכן" – כהגדרתו בחוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1995;

"מוסד רפואי" – כהגדרתו בסעיף 24 לפקודה, ולרבות תחנה למתן שירות מונע (טיפת חלב), בית חיות ומעבדה לניסויים בבעלי חיים בבית חולים, ולמעט מרפאה שעובדים בה פחות משני רופאים או רופאי שיניים;

"ממונה על איכות הסביבה" – כהגדרתו בסעיף 42 לפקודה;

"מנהל מוסד רפואי" – המנהל האחראי כמשמעו בסעיף 28 לפקודה;

"מרכז לסילוק פסולת" – מקום, בתחום מוסד רפואי, לריכוז הפסולת של מוסד רפואי קודם סילוקו אל מחוץ למוסד;

"מיתקן טיפול" – מיתקן לטיפול בפסולת זיהומית לצורך ניטרולה מחיידקים מדבקים;

"פסולת" – כל אחד מסוגים אלה: פסולת רגילה, פסולת זיהומית, פסולת רפואית מסוכנת ופסולת פגרים;

"פסולת זיהומית" – פסולת שהיא כל אחד מאלה:

(1) פריטים חדים;

(2) חומר מתרבות של מיקרואורגניזמים פתוגניים וכלים שהכילו תרבות

אלה;

1. ק"ת 5484, התשנ"ז (26.8.1997), עמ' 1101.

(3) פסולת שהיתה במגע עם חולים המאושפזים בבידוד עקב מחלה זיהומית;

(4) חומר אחר שהמנהל הורה שיש לטפל בו כפסולת זיהומית;

"פסולת רפואית מסוכנת" – פסולת שהיא חומר ציטוטוקסי, חומרים אנטיביוטיים ותרופות שעבר מועד תפוגתם או שהוחלט לסלקן מסיבה אחרת, חומר מסוכן אחר, לרבות אריוות ושאריות של כל אלה;

"פסולת פגרים" – פגרים ורקמות של חיות מעבדה ופסולת נלווית שנחשפה למיקרואורגניזמים פתוגניים לבני אדם;

"פסולת רגילה" – פסולת שאינה אחד מאלה;

(1) פסולת זיהומית, למעט פסולת זיהומית שעברה טיפול במיתקן טיפול;

(2) פסולת רפואית מסוכנת;

(3) פסולת פגרים;

"פריטים חדים" – כל פריט או מכשיר העלול לחרור לגוף, לרבות מחטים, מזרקים עם מחטים, סכיני חיתוך כירורגיים, אמפולות ועצמים חדים אחרים.

2. מנהל מוסד רפואי אחראי לטיפול בפסולת במוסד בהתאם להוראות תקנות אלה וכל מי שעובד במוסד רפואי יקיים אותן בכל הנוגע לעיסוקו.

אחריות לטיפול

3. פסולת של מוסד רפואי תמוין, תיאסף ותטופל בנפרד לפי סוגיה.

טיפול בפסולת

4. (א) פסולת רגילה תיאסף בתוך מכל פלסטי בעל מכסה צמוד שתוכו ידופן בשקית פלסטית לשימוש חד-פעמי.

פסולת רגילה

(ב) דגימת מעבדה של חומר ביולוגי שאינו מתרבית של מיקרואורגניזמים פתוגניים, תיאסף לאחר סיום הבריקה, במכל נפרד שתוכו ידופן בשתי שקיות פלסטיות, אחת בתוך השנייה.

(ג) מכל ירוקן על ידי שליפה מתוכו של השקית או שתי השקיות, לפי הענין, בהתמלא 75 אחוזים מנפחו או אחת ליממה לפחות.

(ד) בעת שליפת שקית מתוך המכל יש לקשור אותה ולוודא שאין היא נוזלת ושלא מתפזרת ממנה פסולת.

(ה) פסולת רגילה תועבר למרכז לסילוק פסולת אחת ליממה לפחות.

5. (א) פסולת זיהומית תיאסף בתוך מכל פלסטי בעל מכסה צמוד עם כתובת בצבע כתום, בנוסף "פסולת זיהומית", ותוכו ידופן בשקית פלסטית לשימוש חד-פעמי בצבע כתום שעליה יודפס בצבע שחור "סכנה – חומר מזוהם".

פסולת זיהומית

- (ב) פריטים חדים יש לשים במכל קטן מפלסטיק קשיח בעל פתח רחב עם מכסה מתאים ולהשליכו למכל פסולת זיהומית כשהוא סגור, בהתמלא 75 אחוזים מנפחו.
(ג) הוראות תקנה 4(ג) עד (ה) יחולו גם על פינוי פסולת זיהומית.

- פסולת פגרים**
6. (א) פסולת פגרים תיאסף בשקית פלסטית לשימוש חד-פעמי בצבע צהוב שעליה מודפס בצבע שחור "פגרי בעלי חיים".
(ב) פסולת פגרים תועבר ישירות לביעור במשרפה או לקבורה, הכל באישור הממונה על איכות הסביבה.

- פסולת רפואית מסוכנת**
7. (א) פסולת רפואית מסוכנת תטופל כמפורט להלן:
(1) חומרים אנטיביוטיים ותרופות שעבר מועד תפוגתם, או שהוחלט לסלקן מסיבה אחרת, ירוכזו במכל או בארון שנועד לכך בבית מרקחת של מוסד רפואי, ואם אין במוסד רפואי בית מרקחת, בארון המיועד לכך בלבד;
(2) פסולת ציטוטוקסית וכן פריטים חדים ששימשו בחומרים ציטוטוקסיים, ייאספו במכל פלסטי קשיח עם פתח רחב הניתן לסגירה; המכל יסומן באותיות גדולות וקריאות "זהירות" – חומר מסוכן";
(3) פסולת רפואית מסוכנת תופרד ותרוכז על-פי שיקולי בטיחות מתאימים בכלי אחסון מתאימים;
(4) בכל אופן נוסף שימנע סכנה.
(ב) פסולת רפואית מסוכנת תעבור למרכז לסילוק פסולת כשהתמלא המכל הפלסטי ולפחות אחת לשבוע; היתה הפסולת הרפואית המסוכנת פסולת ציטוטוקסית – תועבר למרכז האמור פעם ביומיים.
(ג) פסולת רפואית מסוכנת לא תסולק למערכת הביוב.

- קבורת אברים**
8. אברי גוף אדם, שליות ונפלים יאוחסנו במכלים מתאימים בטמפרטורה שלא תעלה על 5 מעלות צלזיוס ויועברו לקבורה אחת לשבועיים לפחות לידי חברה קדישא, מוסד או אדם המורשים כדין לעסוק בקבורת נפטרים; לענין זה, "נפלים" – עוברים מתים עד ל-25 שבועות הריון.

- מיתקן טיפול בפסולת זיהומית**
9. (א) מיתקן טיפול בתחום מוסד רפואי שאינו עסק טעון רישוי כמשמעותו בחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (להלן – חוק רישוי עסקים), יוקם ויופעל באישור בכתב מאת המנהל.

(ב) מיתקן טיפול שחוק רישוי עסקים חל עליו יוקם ויופעל בהתאם לרשיון העסק ולתנאים שקבע נותן האישור; לענין זה, "נותן אישור" – מי שהשר לאיכות הסביבה הסמיכו לפי סעיף 6 לחוק רישוי עסקים.

10. (א) לכל מוסד רפואי יהיה מרכז לסילוק פסולת שאליו תובא הפסולת במכלים.
(ב) המרכז ימוקם במקום שבו קיימת גישה נוחה לרכב איסוף פסולת ובמקום שלא יגרום למפגע.
(ג) במרכז יוגדרו אזורים נפרדים לריכוז פסולת רגילה, זיהומית ורפואית מסוכנת במכלים נפרדים.
(ד) הגישה למרכז לסילוק פסולת תהיה מוגבלת למי שמנהל המוסד הרפואי נתן היתר לכך.
(ה) פינוי ממרכז סילוק פסולת יהיה –

- (1) בפסולת רגילה – לאתר לסילוק פסולת שאושר על פי כל דין;
- (2) בפסולת זיהומית – למיתקן טיפול, בו תטופל, ולאחר מכן, לאתר לסילוק פסולת שאושר על פי כל דין, מלווה בתעודה המעידה על כך שהפסולת עברה טיפול;
- (3) בפסולת רפואית מסוכנת – למקום שאושר בהתאם לתקנות רישוי עסקים (סילוק פסולת חומרים מסוכנים), התשנ"א-1990; הכל כשהפסולת ארוזה ומשונעת לפי כל דין.

11. תחילתן של תקנות אלה שישה חודשים מיום פרסומן.

ד' באב התשנ"ז (10 באוגוסט 1997)

יהושע מצא
שר הבריאות